

Forfatter: Brucaeus, Heinrich

Titel: BREV TIL: Brahe, Tyge FRA: Brucaeus, Heinrich (1586)

Citation: Brucaeus, Heinrich: "BREV TIL: Brahe, Tyge FRA: Brucaeus, Heinrich (1586)", i *Tychonis Brahe Dani opera omnia* (7. bind), HAUNIÆ MCMXIX IN LIBRARIA GYLDENDALIANA, s. 100. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001573955-X02-shoot-L001573955X020023.pdf> (tilgået 16. juli 2024)

Anvendt udgave: Tychonis Brahe Dani opera omnia (7. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[Ex apographo in codice Vindobonensi lat. 1068666]

HENRICUS BRUCÆUS AD TYCHONEM
BRAHE.

NOBILISSIME, chariſſimeque D. TYCHO, fi vivis et vales, gaudeo. Superioribus enim meniibus ſpangebatur fama mihi acerba, quam avertant Superi, te noſtri amantiſſimum e vivis exceſſiſſe. Cum tamen dubius eſſem, emi tibi Gnomonicen CLAVIJ Bambergeniis, et MAGINI Tabulas novas et Ephemeridas ad Calendarij emendationem a GREGORIO XIII Pontifice Maximo inſtitutam, compoſitas. Æſtimat autem Bambergeniſ Gnomonicen loachimicis 7, Ephemeridas vero, in quibus in motuum ſupputatione errores a STADIO commiſſos adiunxit, unâ cum T ab ulis æſtimat loachimicis XI vel XII, ut tota ſumma loachimicorum ſit 18. Emi autem hac conditione, ut ſi tibi forte non placerent, aut forte eodem iam eſſes naetus, Bibliopola ad te recipiat. Quid igitur hac in parte fieri velis, quam primum ſignifices cupio. Ego, quod mare eſſet clauſum, citius procurare non potui. Nam ad Paſchatis feſtum aut libri ſunt reliitendi aut pecunia numeranda. Iam enim libros ineunte hyeme apud me depofuit. Tu ut valeas et quid agas, fac intelligam, an aliquid ſub prælo ſit, et quid premas. Tuos Cometæ expeeto, poli tot aliorum labores aliquid præſtanti tuo ingenio dignum, quod miretur poſteritas. Calendarij enim editioni cum indiſis mutationum aëris non credo, quod aliquem ex tuis ridendum populo velis cum alijs præbere. || Quod enim CATO de Aruſpicibus, id ego de hiſce prædictionibus cogitare ſoleo. Mirari te aiebat, ſi cum ſibi mutuo occurrunt, non rideant. Nunc venio ad poſtremas tuas literas, in quibus (quantum memini) tu decoctiones, infuſiones, et neſcio quæ alia in Galenicis rides, nec quicquam videris probare, niſi quod ſummo labore extraetum ex metallis aut quintas eſſentias aut tincturas aut ſpiritus fapiat. Patere nos obvijs uti paratuque facilibus; feras etiam in amico non moleſte, piures ab eo reſtitui decoctis, infuſis, et ſola ptifana, quam maxima eorum turba, qui te ſolos ſapere arbitrantur, quintis eſſentijs, tincturis, ſpiritibus, alijsque occultis, ut ipſi iudicant, naturis, quæ tamen omnes a primis qualitatibus dependent. Decoctione certe facultates rerum coetibulum in liquorem tranſferri, nullus negaverit. At ex auro et lapidibus precioſis, corallis nihil decoctione deciditur? Fateor id; nos hæc ijs relinquimus, quibus licet ex unico vitrioli ſpiritu multas tincturas parare, addito colore alterius rei mixtione. Scis quem notem. Neque hæc a me referuntur, ut ſi quid a poſteris bene ad humani generis ſalutem ſit inventum, id damnem; abſit, immo laudem magis et ſequar alijsque communicem. Infanientis enim hominis fuerit, ſ. 101ac animi plane maligni, calumniari, quæ bene ſunt diſta, et aliorum inventa deprimere. Quid igitur, inquires, in hoc genere Chymico non laboras, et hoc quicquid eſt cognitioni humoralis elementari primarum qualitatum, alijsque verbofis GALENI nugis non adiungis? Sic enim ex fulphure, fale et hydrargyro compoſitum genus hominum eruetare ſolet. Dicam quod verum eſt; magiſtris deſtituor, mutos non intelligo. Tu itaque, qui iam aliquot annis in hoc genere laboras et ſedulo verſatus es, ſi quid habes, quod in graviſſimis morbis Apoplexia, Epilepſia, Paralyſi contraetis Melancholia, divina manu ſuccurrat, comunica, et componendi rationem utendique modum et menſuram demonſtra. Memini de te audiviſſe, Epilepticos non paucos a te curatos, verum an id per ſpiritum vitrioli facias ignoro. Si ſic, aperi quæſo quomodo pares, quæ admifceas, quomodo exhibeas, quoties || et quo tempore. Age noli invidere amico, quæ habes, qui tui ſemper fuit et erit ſtudioſiſſimus amantiſſimufque. ſſene vale integerrimeque amantiſſimeque mi TYCHO, et me, quod facis, mutuo ama. Roſtochij XV Martij An. Domini 1586.